Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 9. Warszawa, dnia 31 marca 1931 r. Rok XIII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną zł 0.80, poleconą 1 zł 30 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 751-67, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 36.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał II-gi r. b., która wynosi zł. 6.00.

Wyszedł z druku i jest do nabycia w Administracji „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" zeszyt XXIV/XXV Zbioru Orzeczeń Taryfowych. Cena 1 egz. wynosi zł. 1.00, z przesyłką pocztą zł. 1,15, poleconą zł. 1,65.

Organizacja władz.

135.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 lutego 1931 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 25 z dnia 25/III 1931 r., poz. 151).

Podatki bezpośrednie.

136.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 marca 1931 r.

w sprawie poboru 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 23 z dnia 19/III 1931 r., poz. 138).

137.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 marca 1931 r.

L. D. V. 5234/I/31.

w sprawie poboru 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 6 marca 1931 r. L. D. V. 4077/1/31 w sprawie poboru 10%-owego dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że począwszy od dnia 1 kwietnia 1931 r. dodatek ten należy pobierać przy każdorazowej wpłacie (dobrowolnej lub przymusowej) z tytułu danin, określonych w ustępie pierwszym §-u 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 6 marca 1931 r. bez względu na to, czy wpłaty te uskuteczniane są na poczet bieżących należności, t. j. takich, których ustawowy termin płatności jeszcze nie upłynął czy też na rzecz zaległych należności tych danin.

Ponieważ w myśl obowiązujących przepisów wspomniany dodatek nie był dotychczas pobierany przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzenia za najemną pracę — Ministerstwo Skarbu zaznacza, że powyższe wyjaśnienia mają również zastosowanie i do wymienionego podatku dochodwego od uposażeń służbowych, emerytur, wynagrodzeń za najemną pracę, t. j., że od wszelkich wpłat tego podatku dokonywanych od dnia 1 kwietnia 1931 r. począwszy należy pobierać omawiany 10%-owy dodatek.

Z powyższego wynika, że od wszelkich podlegających opodatkowaniu dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń na najemną pracę, wypłaconych w ciągu miesiąca marca 1931 r. winien być przypadający podatek wpłacony na rachunek właściwej kasy skarbowej jeszcze w miesiącu marcu, w przeciwnym bowiem razie, t. j. w razie wpłacenia go po upływie tego miesiąca, od wszelkich wpłat z tytułu tego podatku będzie pobrany 10%-owy dodatek.

Pobraniu w tych wypadkach tego dodatku nie stoją na przeszkodzie postanowienia ustępu drugiego art. 112 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411), zezwalające na wpłacenie przez pracodawcę potrąconych kwot podatku w terminie do dni 7-miu po dokonaniu potrącenia.

Jednocześnie zaznacza się, że okoliczność za jaki czas przypada wypłacane wynagrodzenie jest w danym wypadku bez znaczenia, a jedynie miarodajnym jest dzień faktycznej wpłaty przypadającego od tego wynagrodzenia podatku do (na rachunek) właściwej kasy skarbowej.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

138.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 marca 1931 r.

L. D. V. 1508/4/31.

w sprawie 1% stawki podatkowej przy wymiarze podatku przemysłowego od obrotu od tranzakcji sprzedaży hurtowej książek.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 94 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) upoważnia Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do obniżania kwot przypadających według 1%-owej stawki podatkowej podatku przemysłowego od obrotu za rok 1930, wymierzonego przedsiębiorstwom wydawnictw książek oraz księgarniom od tranzakcji sprzedaży hurtowej książek.

Powyższa ulga może być przyznawana jedynie przedsiębiorstwom, prowadzącym prawidłowe księgi handlowe na indywidualne podania, które mogą być składane do dnia 15 maja 1931 r. włącznie.

Zarazem upoważnia się Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do stosownego ograniczenia zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1931, przypadających od wymienionych wyżej przedsiębiorstw.

O powyższem zarządzeniu należy zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Opłaty stemplowe.

139.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

309. (art. 153, 161). Od decyzji, którą izba skarbowa załatwia wniosek o zwrot kwoty, uiszczonej nienależnie tytułem opłaty stemplowej od podania lub od świadectwa (art. 153, ustęp drugi oraz art. 161, ustęp ostatni, u. o. s.) niema dalszego środka odwoławczego w administracyjnym toku instancyj. Powołane bowiem przepisy nie przewidują dalszego środka odwoławczego, a w myśl art. 140 i 154 u. o. s. do opłat stemplowych od podań i świadectw nie stosuje się art. 46 i 47 u. o. s. (L. D. V. 8067/6/30).

140.

U S T A W A

z dnia 17 marca 1931 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 27 z dnia 28 marca 1931 r., poz. 168).

Podatki konsumcyjne.

141.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 lutego 1931 r.

L. D. VI. 209/K.T./31

w sprawie nieprawidłowego tarowania przyrządów kontrolnych syst. Siemensa oraz granicy dopuszczalnego uchybienia pływaka.

Do
wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Jak wynika z nadsyłanych do Ministerstwa Skarbu sprawozdań o niedokładnościach w działaniu przyrządów kontrolnych syst. Siemensa oraz sprawozdań delegatów Ministerstwa Skarbu urzędnicy kontroli skarbowej ustawiają nieraz tarowanie przyrządów wyżej lub niżej kresek 100, 80 i 0 celem wyrównania niedokładności wskazań pływaka, względnie niedokładności obrotów koła alkoholowego. Zdarzają się również wypadki, że tarowanie ustawia się prawidłowo, lecz pływak obciąża się dodatkowo zapomocą krążków metalowych lub plomb, o ile wskazuje na skali mniejszą moc spirytusu, niż zbadana alkoholomierzem w zbiorniku przyrządu.

Zabiegi takie są nieprawidłowe i niedopuszczalne (§§ 31 i 33 pouczenia o ustawianiu i używaniu przyrządów kontrolnych syst. Siemensa — D. U. M. S. z r. 1924, Nr. 25, poz. 622), a ponadto są dowolne i zbędne. O ile bowiem pływak jest wadliwy należy odesłać go do wytwórni przyrządów celem naprawy, względnie zamiany, gdy zaś obroty koła alkoholwego są nieprawidłowe, należy postarać się o przybycie rewizora Izby, upoważnionego do dokonywania napraw przyrządu, który przestawi mimośród, względnie usunie wadliwości przyrządu, wywołujące niedokładność obrotów koła alkoholowego.

Z uwagi, że błąd pływaka przekraczający 0,3°, jest wskaźnikiem poważniejszego już jego uszkodzenia oraz uzgodnienia wysokości dopuszczalnego uchybienia pływaka z granicą niedokładności wskazań przyrządu, stanowiącą co do

przeciętnej mocy spirytusu ± 0,5° (okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 1.VII. 1929 r. L. D. VI. 674/KT/29 D. U. M. S. Nr. 20, poz. 212), ustala się nadal dla pływaka ± 0,3° jako największą dopuszczalną różnicę pomiędzy wskazaniem jego na skali zapomocą wskazówki, a mocą spirytusu podług alkoholomierza, w granicah mocy spirytusu od 85° do 96° i temperatury spirytusu od + 5° C (+ 4° R) do + 20° C (+ 16° R), zamiast obowiązującej dotychczas granicy uchybienia ± 0,50 (§ 33 pouczenia).

O ile uchybienie pływaka przy sprawdzeniu przekroczy powyższą granicę ± 0,3° (czyli w odsetkach w stosunku do podanych wyżej mocy od 0,31 % do 0,35 %), należy badanie powtórzyć możliwie najdokładniej w spirytusie w granicach powyższych mocy w temperaturze zbliżonej do normalnej + 15° C (+ 12° R) i gdy się ponownie stwierdzi, że uchybienie pływaka przekracza tę normę, należy odesłać go do naprawy, względnie zamiany. Wyjątkowo, jeżeli powyższe uchybienie pływaka zostanie ujawnione podczas ruchu gorzelni, a pływak, chociaż częściowo i pozbawiony pobiały, jest twardy i bez wgłębień — zezwala się pozostawić go w przyrządzie kontrolnym do zakończenia ruchu, poczem winien być wysłany do wytwórni przyrządów, W tym wypadku, odpowiednio do zwiększonej niedokładności pływaka ponad normę, dopuszcza się dla danego przyrządu kontrolnego zwiększoną o tę samą wielkość różnicę pomiędzy przeciętną mocą podług przyrządu, a mocą spirytusu w odbieralniku, która służy jako wskaźnik co do potrzeby otwarcia danego przyrządu celem usunięcia niedokładności.

Pływaki przegrzane (miękkie) oraz posiadające wklęśnięcia (szczególnie szkodliwe są wgłębienia w dolnem dnie, w których gromadzą się pęcherzyki powietrza) powinny być wysyłane do zamiany bezzwłocznie po ujawnieniu wadliwości, jako nie nadające się do dokładnego określania mocy spirytusu.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *St. Widomski.*
Naczelnik Wydziału.

142.

USTAWA

z dnia 27 lutego 1931 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 23 z dnia 19/III 1931 r., poz. 136).

143.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 marca 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie rozdziału ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1930 r. do 30-go września 1931 r. pomiędzy poszczególne cukrownie.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 23 z dnia 19/III 1931 r., poz. 137).

144.

USTAWA

z dnia 18 marca 1931 r.

o opłacie od kart do gry.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 27 z dnia 28 marca 1931 r., poz. 171).

145.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 marca 1931 r.

Nr. D. VI. 304/2/31

w sprawie opodatkowania wina przy odprawie celnej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Okólnikiem z dnia 31 stycznia 1927 r. L. 2027/DAM-WA Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że przepis art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 525) — postanawiający, iż: „przy odprawie celnej przyjmuje się do opodatkowania 1 kg brutto za 0,8 l. wina" — nie można uważać za kategoryczny nakaz, który musi być zawsze przestrzegany; postanowienie to zawiera raczej normę posiłkową, stosowaną wówczas, gdy ustalenie prawdziwej ilości wina, podlegającego podatkowi, przedstawiałoby znaczne trudności.

Wyjaśniono dalej, że o ile można niezbicie stwierdzić, czy to z dokumentów, czy w inny sposób, rzeczywistą zawartość wina, któraby była większą od ilości, otrzymanej przez przeliczenie 1 kg brutto przesyłki na 0,8 l. wina, wówczas należy pobrać podatek od rzeczywistej ilości wina.

Z powyższego wynika, że okólnik o którym mowa, pominął te wypadki, w których rzeczywista ilość wina zawarta w naczyniach, jest mniej-

sza od ilości obliczonej wedle normy 1 kg wagi brutto za 0,8 l. wina.

Wobec zażaleń wniesionych przez interesowanych importerów wina, Ministerstwo Skarbu uzupełnia niniejszem wymieniony na wstępie okólnik w tym kierunku, że w wypadku, gdyby przywożący wino lub tegoż zastępca, twierdził iż rzeczywista zawartość wina w naczyniach jest mniejsza od ilości obliczonej w sposób ustalony w art. 2 ust. 1 o opodatkowaniu wina, należy na żądanie przywożącego zbadać rzeczywistą zawartość wina za pomocą cechowanych mierników, i tę ilość przyjąć za podstawę do wymiaru podatku.

Z przesyłki, lub jej części, zawierającej butelki o jednakiej pojemności, należy pobierać celem pomiaru tylko jedną butelkę, wedle wyboru Urzędu.

Po dokonaniu pomiaru należy butelkę zakorkować, olakować i po opatrzeniu jej kartką z notatką o wyniku dokonanego pomiaru dołączyć do przesyłki.

O powyższem poleca się pouczyć podwładne Urzędy Skarbowe Akcyz i Monoplów Państwowych i Kontrolę Skarbową, celem odpowiedniego stosowania się przy obliczaniu podatku spożywczego w wolnych składach wina.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Juljan Kulski.*

Przepisy celne.

146.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA.

z dnia 5 marca 1931 r.

w sprawie ceł wywozowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 23 marca 1931 r. Nr. 24 poz. 146).

147.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 11 lutego 1931 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 26 z dnia 26 marca 1931 r., poz. 164).

148.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 20 lutego 1931 r.

w sprawie zmiany cła przywozowego od zapałek, zapalniczek i kamieni do zapalniczek.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 26 z dnia 26 marca 1931 r., poz. 165).

149.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 marca 1931 r.

L. D. IV/453/3/31

w sprawie wzoru świadectw pochodzenia, wymaganych przy udzielaniu zniżek konwencyjnych, a wystawianych przez duńskie urzędy celne.

Do
wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwem Przemysłu i Handlu, ustala się następujący wzór świadectwa pochodzenia, zapowiedziany w § 4 p. C okólnika z 24 czerwca 1930 r. D. IV. 1141/3/30 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 19, poz. 366) dla towarów, pochodzących z Danji:

W z ó r.

Urząd Celny w . . . . Nr. porz. . . . . . (Urzędu Celnego wystawiającego świadectwo. Świadectwo pochodzenia na przywóz do Polski.	. . . . Toldvaesen (Varens Orpindelseslands) Nr. . . . . (det udstedende Toldkontors) Orpindelsescertifikat til Brug ved Indforsel til Polen.
My niżej podpisani, urzędnicy celni w . . . . Zaświadczamy na podstawie dokumentów wiarogodnych, przedstawionych przez p. . . . . kupca [1]) / przemysłowca zamieszkałego w . . . . , że niżej wyszczególnione towary wysyłane do Polski pod adresem p. . . . . w . . . . koleją [1]) / statkiem . . . . (nazwa statku)	Vi undertegnede Toldembedsmaend . . . . bekreafter paa Grundlag af trovaerdige Dokumenter, der er forelagt af Hr . . . . Kobmand [1]) / Industridrivende bosat i . . . . . at nedennavente Varer, der afsendes til Polen til Adressse Hr. . . . . i . . . . med Jernbane [1]) / Skibet . . . . . (Navn).

[1]) Niepotrzebne skreślić.

[1]) Det ikke benyttede overtreges.

a. są pochodzenia . . . . (nazwa kraju pochodzenia),

b. są przetworzonemi w . . . . (nazwa kraju i nie mniej, jak 50% ogólnej wartości towaru przypada na koszty robocizny i surowców.

Oznaki i nr. nr. paczek . . . .
Wyszczególnienie towaru . . . .
Waga brutto w kg.) . . . .
Waga netto (w kg.) . . . .
Ilość i rodzaj przesyłek . . . .
Wartość . . . .

Dnia . . . . 19 . . r.

Podpis
Pieczęć Urzędu Celnego

Świadectwa pochodzenia według powyższego wzoru będą wystawiać duńskie urzędy celne (Toldvaesenet) i należy je honorować w sposób przewidziany w p. c i e § 4 okólnika z 24 czerwca 1930 r. L. D. IV. 1141/3/30.

a. er af . . . . (Orpindelseslandets Navn (Orpindelse),

b. er videreforarbejdet i . . . . (Landets Navn), saaledes at de der paalobne Omkostninger ved Behandlingen og Tilforslen af Raastoffer udgor mindst 50% af Varens samlede Vaerdi.

Kollienes Maerker og Numre . . . . . .
Varens Art. . . . .
Bruttovaegt (i kg.) . . . .
Nettovaegt (i kg.) . . . .
Kollienes Antal og Art. . . . .
Vaerdi . . . . . .

Den . . . . 19 . . r.

Underskrift
Toldvaesenets Stempel

Świadectwa pochodzenia winny być zaopatrzone w pieczęć i podpis urzędu celnego.

Kierownik Departamentu:
(—) *B. Dębicki.*

Monopol Spirytusowy.

150.

DYREKCJA
PAŃSTWOWEGO MONOPOLU
SPIRYTUSOWEGO
W sprawie generalnych rewizyj
w przedsiębiorstwach P. M. S.

Warszawa, dnia 14 marca 1931 r.

Do
wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV, Wydziału Skarbowego woj. Śląskiego, Państwowej Wytwórni Wódek, Państwowych i Komisowych Hurtowni, Sklepów Monopolowych i Państwowej Rektyfikacji w Toruniu.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 3/VI.

Zgodnie z § 17 przepisów o jednolitych zasadach kasowości i rachunkowości w przedsiębiorstwach państwowych oraz bilansowania i inwentaryzowania ich majątku, wydanych przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli (Dz. Urz. Min .Skarbu z 1925 r. Nr. 27, poz. 595), winny być przeprowadzone **w dniu 31 marca r. b. rewizje kasy oraz spisy inwentarzowe z natury** przez Komisje Generalnej Rewizji, we wszystkich przedsiębiorstwach P. M. S.: w państwowych wytwórniach wódek, w państwowych i komisowych hurtowniach wódek, w sklepach monopolwych w Gdyni i w Żabiem, w Państwowej Rektyfikacji Spirytusu w Toruniu oraz w państwowych wytwórniach wódek w Warszawie, Stargardzie i Stanisławowie.

W tym celu dla każdego przedsiębiorstwa P. M. S. winny być utworzone Komisje Generalnej Rewizji w składzie, przewidzianym w §§ 20 i 22 Zarz. Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1925 r. o współdziałaniu urzędników skarbowych w nadzorze nad przedsiębiorstwami P. M. S. (Monitor Polski 1926 r. Nr. 2).

Jako przedstawiciele Dyrekcji P. M. S., w skład tych Komisyj wchodzą z urzędu kierownicy odnośnych przedsiębiorstw, względnie ich zastępcy oraz księgowi. Pozatem do Komisyj Generalnych Rewizyj dla państwowych wytwórni wódek oraz państwowych rektyfikacyj spirytusu zostaną wydelegowani inspektorzy oraz urzędnicy Dyrekcji P. M. S.

W rozlewni komisowej w Krakowie i w hurtowniach komisowych Komisje Generalnej Rewizji spisują remanenty w obecności komisanta lub upoważnionej prawnie przez niego osoby.

Komisje Generalnej Rewizji mają ustalić w dniu 31 marca r. b. faktyczne, spisane z natury pozostałości kasowe i remanenty, według stanu na dzień 31 marca r. b. włącznie. Ze względu na inwentaryzację zezwala się, w miarę potrzeby, na zawieszenie w dniu 31 marca czynności fabrykacyjnych w wytwórniach.

Ze względu na ruch przedświąteczny, sprzedaż w dniu 31 marca r. b. winna odbywać się normalnie t. j. do godziny 16-ej. Po tej godzinie dopiero należy spisać remanent w magazynach gotowych wyrobów.

Remanenty materjałów pomocniczych, ujawnione podczas generalnej rewizji w oddziałach Wytwórni: rozlewni, mycia butelek i t. d., należy włączyć do spisów inwentarzowych, pomimo, że materjały te zostały już spisane w rozchód w księgach buchalteryjnych. Na podstawie wyników spisu inwentarzowego materjały te winny być przez księgowość zaprzychodowane na odnośnych rachunkach przy jednoczesnem spisaniu z rachunku Wydatków.

Zwraca się uwagę na konieczność należytego uporządkowania, **przed rozpoczęciem rewizji ge-**

neralnych, magazynów materjałów pomocniczych i technicznych **oraz warsztatów mechanicznych,** jakoteż sporządzenia wykazów inwentarzowych w poszczególnych oddziałach biurowych i fabrycznych.

Z rewizji kas przedsiębiorstw P. M. S. Komisje Generalnej Rewizji sporządzą oddzielne protokóły, które winny obejmować również wykaz depozytów znalezionych w kasie (papiery wartościowe, gwarncje, weksle, książeczki oszczędnościowe i t. p.).

Spisy inwentarzowe winny obejmować faktyczne remanenty spirytusu, wódek, butelek, skrzyń, materjałów pomocniczych oraz ruchomości, stanowiących majątek P. M. S., zgodnie z rzeczywistością pod względem ilości i miary. Wartość remanentów materjałów pomocniczych i ruchomości winna być wpisana do spisów inwentarzowych, na podstawie książek rachunkowych. Wartości spirytusu, wódek, butelek i skrzyń w spisach inwentarzowych umieszczać nie należy. Pozostałości w państwowych hurtowniach: węgla, drzewa opałowego, nafty, plomb i t. p. należy wyszczególnić w spisach inwentarzowych po cenach nabycia.

W spisach inwentarzowych komisowych hurtowni należy wyszczególnić faktyczne remanenty wódek, skrzyń i wogóle majątku monopolowego, znajdujące się w komisowej hurtowni.

Spisy inwentarzowe winny być sporządzone w dniu 31 marca r. b. z natury z całą skrupulatnością i dokładnością, przyczem **w państwowych i komisowych hurtowniach** przy obliczeniu remanentu wódek **obowiązkowo należy sprawdzić zawartość każdej skrzyni.** Niezbędną pomoc w ludziach obowiązani są udzielić Komisji Generalnej Rewizji kierownicy przedsiębiorstw P. M. S. oraz właściciele komisowych hurtowni.

Przy sporządzeniu zamknięć rachunkowych za lata poprzednie zauważone były niezgodności pomiędzy spisem inwentarzowym a stanem książkowym: wynikłe na skutek tego, że niektóre przedsiębiorstwa, w szczególności komisowe hurtownie, po sporządzeniu spisu inwentarzowego, dokonywały w tymże dniu sprzedaży wódek.

W związku z tem zarządza się, by przedsiębiorstwa i zakłady P. M. S. w dniu 31 marca r. b., po dokonaniu spisu inwentarzowego, żadnych operacyj pieniężnych i towarowych nie dokonywały, jak to: sprzedaży, przyjęcia, wysyłki, wypłat oraz wpłat do P. K. O. etc.

Pozatem, stosownie do ust. c § 2 powołanego wyżej zarządzenia Ministra Skarbu (Monitor Nr. 2), Komisje Generalnej Rewizji przeprowadzą, jako dalszy ciąg generalnej rewizji, rozpoczętej w dniu 31 marca spisem inwentarzowym, roczne rewizje obrachunkowe obrotów w czasie od 1 do 15 kwietnia r. b. w państwowych i komisowych hurtowniach oraz sklepach monopolowych w Gdyni i w Żabiem, oraz w czasie **od 1 kwietnia do 1 maja r. b. w państwowych wytwórniach wódek i w rektyfikacjach.** Specjalną uwagę Komisje Rewizyjne zwrócić winny na rewizję obrotów i sald na r-ku Dłużników i Wierzycieli. W szczególności obroty dłużników, korzystających z przyznanych kredytów, winny być szczegółowo sprawdzone, przytem należy zbadać, czy przyznane kredyty nie były przekraczane, oraz czy nie było wydawania towaru na kredyt odbiorcom, niekorzystającym z kredytów i uprawnionym do nabywania tylko za gotówkę.

Spisy inwentarzowe oraz protokóły obrachunkowych rewizyj rocznych należy sporządzać na niżej wymienionych wzorach protokółów i zestawień:

1) spisu inwentarza,
2) rewizji obrotów spirytusu i wódek w Państwowej Wytwórni Wódek,
3) rewizji obrotów spirytusu skażonego w Państwowej Wytwórni Wódek,
4) rewizji obrotów wyrobów monopolowych i spirytusu skażonego w państwowych i komisowych hurtowniach,
5) rewizji kasy Państwowej Wytwórni Wódek,
6) rewizji kasy Państwowej Hurtowni Wódek,
7) rewizji obrotów butelek w Państwowej Wytwórni Wódek,
8) rewizji obrotów skrzyń w Państwowej Wytwórni Wódek,
9) rewizji obrotów skrzyń w poszczególnych państwowych i komisowych hurtowniach,
10) rewizji obrotów materjałów pomocniczych w państwowych wytwórniach,
11) rewizji obrotów ruchomości w państwowych wytwórniach i hurtowniach oraz w Państwowej Rektyfikacji Spirytusu,
12) rewizji obrotów wyrobów monopolowych i spirytusu skażonego w Państwowej Wytwórni Wódek,
13) rewizji obrotów wyrobów monopolowych i skażonego spirytusu w hurtowniach,
14) rewizji obrotów skrzyń w Hurtowniach przydzielonych do Wytwórni,
16) wyrobów monopolowych, materjałów pomocniczych i innych przedmiotów w drodze,
17) rewizji obrotów w bankach i P. K. O.,
18) rocznego obrachunku obrotów spirytusu w państwowych rektyfikacjach spirytusu i składnicach i państwowych wytwórniach wódek,
19) rocznego obrachunku obrotów spirytusu skażonego ogólnym środkiem,
20) o rzeczywistym stanie zapasów spirytusu,
21) rocznego obrachunku obrotu próbami spirytusu,
22) ogólnego obrotu beczek w 1930/31 roku,
23) spisu beczek, należących do inwentarza Państwowej Rektyfikacji Spirytusu i Wytwórni Wódek.

Wyżej wymienione blankiety protokółów i zestawień generalnej rewizji wysłane zostały do wszystkich przedsiębiorstw P. M. S.

Dyrektor:
(—) *A. Krahelski.*

INSTRUKCJA

co do sposobu sporządzania protokółów generalnej rewizji w Państwowych Wytwórniach Wódek, Hurtowniach i Sklepach.

Protokół wzór Nr. 1. Służy do stwierdzenia pozostałości kasowych oraz remanentów materjałowych, spisanych z natury, na dzień **31 marca 1931 roku.**

Wykazany w tym protokóle stan pozostałości kasowych oraz remanentów winien być ściśle uzgodniony z protokółami, sporządzonymi według innych wzorów.

Remanent skrzyń Orłowa i Bekkera należy ustalić według rozmiarów.

Protokół wzór Nr. 2. Sporządza się na podstawie danych z księgi buchalteryjnej wzór Nr. 42/VII.

Ogólna suma wszystkich pozycyj przychodowych w protokóle winna być uzgodniona z sumą obrotu książkowego.

Uwaga 1. Przychodowa pozycja p. „d" winna być uzgodniona z pozycją rozchodową p. „d" w zestawieniu wzór Nr. 13.

Uwaga 2. Rozchodowa pozycja p. „a", wykazująca ilość litrów 100%, winna się zgadzać co do ilości takichże litrów 100% z pozycją p. „a" rozchodu w zestawieniu wzór Nr. 12.

Uwaga 3. Rozchodowa pozycja p. „i" wykazuje tę ilość wyrobów monopolowych, która została wysłana przez Wytwórnię do własnych hurtowni w końcu marca, a była otrzymana i zaprzychodowana przez hurtownie w kwietniu. Pozycja ta winna być uzgodniona z wykazem wzór Nr. 16.

Uwaga 4. Przy obliczaniu zaników spirytusu w Wytwórni należy: w/g 1 ilość przefiltrowanych i oddanych do oddziału rozlewni wódek wykazać na podstawie danych pomocniczej książki oddziału filtracji (z wyłączeniem oddanego do rozlewu spirytusu). W obliczeniu zaników przy rozlewie, 2), pozycja „a" winna odpowiadać p. „a" przychodu w zestawieniu wzór Nr. 12 (bez spirytusu skażonego).

Protokół wzór. Nr. 3. Dotyczy obrotów spirytusu skażonego w Wytwórni.

Przychodowe pozycje w tym protokóle pp. „a" i „c" wypełnia się tylko wtedy, gdy Wytwórnia sama uskutecznia skażanie spirytusu. Wówczas w rozchodzie w p. „e" wykazać należy zaniki magazynowe spirytusu, przeznaczonego do skażenia, obliczając takowe zgodnie z okólnikiem zewnętrznym Nr. 23/II z dnia 26 września 1928 r.

Protokół wzór. Nr. 4. Sporządza się w każdej poszczególnej hurtowni państwowej i komisowej.

Obroty w tym protokóle winny być ściśle uzgodnione z właściwemi książkami pomocniczemi przez macierzystą Wytwórnię, przyczem Wytwórnia uzgadnia ze swemi książkami pomocniczemi obroty tylko tych hurtowni, które przez cały rok do niej należały.

Uwaga. Sumaryczne pozostałości wyrobów monopolowych i spirytusu skażonego z roku poprzedniego i na rok następny, wykazane w protokółach poszczególnych hurtowni, winny odpowiadać właściwym pozostałościom w zestawieniu Wytwórni wzór Nr. 13.

Protokół wzór Nr. 5. — rewizji kasy Wytwórni.

Roczne obroty i pozostałości kasy Wytwórni winny być uzgodnione z obrotami księgi kasowej wzór Nr. 37/VII.

Protokół wzór Nr. 6. — rewizji kas w Hurtowniach i Sklepach.

Roczne obroty i pozostałości kasowe w hurtowniach i sklepach winny odpowiadać obrotom księgi kasowej Hurtowni wzór Nr. 38/VII.

Uwaga. Obroty, uwidocznione w protokółach wzór Nr. 6 należy uzgodnić z książką, prowadzoną w Wytwórni do r-ku „Kas w Hurtowniach i Sklepach".

Protokół wzór Nr. 7. Dotyczy obrotu butelek w Wytwórniach.

Ogólna suma wszystkich przychodowych pozycyj w tym protokóle winna ściśle odpowiadać obrotom w księdze wzór Nr. 44/VII.

Ilości butelek, zużytych do rozlewu wyrobów monopolowych i spirytusu skażonego (pp. „a" i „b" rozchodu) winny ściśle odpowiadać ilościom butelek rozlanych wyrobów monopolowych i spirytusu skażonego, wykazanym w przychodzie zestawienia wzór Nr. 12 p. „a".

Uwaga 1. Państwowa Wytwórnia Wódek w Krakowie prowadzaca rozlew komisowy, zaprzychoduje na r-ku „Butelek w Wytwórni" zapasy próżnych butelek, znalezione przy generalnej rewizji u komisjonera, uznając r-k Dłużników i Wierzycieli tytułem storna części butelek wydanych do rozlewu.

Uwaga 2. Wpp. „a" i „b" rozchodu, ilość butelek, zużytych do rozlewu wyrobów monopolowych i spirytusu skażonego, winna być uzgodniona z zestawieniem wzór Nr. 12.

Protokół wzór Nr. 8. — obrotu skrzyń w Wytwórniach.

Ogólne ilości skrzyń w przychodzie i rozchodzie w protokóle winny odpowiadać obrotom księgi wzór Nr. 45/VII.

Uwaga 1. W przychodzie p. „c" winien być ściśle uzgodniony z p. „a" rozchodu w zestawieniu wzór Nr. 14.

Uwaga 2. W p. „d" ilość skrzyń zaprzychodowanych z r-ku „Transportów w drodze", winna odpowiadać ilości skrzyń, wysłanych w końcu roku poprzedniego do Wytwórni i figurujących na dzień 1 kwietnia roku obrachunkowego w saldzie r-ku „Transportów w drodze".

Uwaga 3. W rozchodzie, ilość skrzyń, wykazana w p. „c", winna być uzgodniona z p. „a" przychodu w zestawieniu wzór Nr. 14.

Uwaga 4. Ilości, wykazane w pp. „d" i „e", należy uzgodnić z odpowiedniemi pozycjami w zestawieniu do r-ku Wydatków § 3-B p. 1.

Uwaga 5. Punkt „f" dotyczy ilości skrzyń, wysłanych przez Wytwórnię z wyrobami monopolowemi do własnych hurtowni w końcu marca roku obrachunkowego, a nieotrzymanych przez hurtownie na dzień 1 kwietnia roku nowego. Wykazana ilość skrzyń, znajdujących się w drodze, win-

na się zgadzać z właściwą ilością w zestawieniu wzór Nr. 14.

Uwaga 6. Remanent skrzyń Orłowa i Bekkera wyszczególnić według rozmiarów.

Protokół wzór Nr. 9. Obrót skrzyń w poszczególnych państwowych i komisowych hurtowniach wykazuje się na podstawie danych księgi wzór Nr. 45/VII.

Uwaga 1. Skrzynie, niezwrócone przez odbiorców i zabezpieczone założoną przez nich do kasy hurtowni kaucją, stanowią różnicę pomiędzy p. „d" przychodu, a p. „c" rozchodu.

Uwaga 2. Ogólna pozostałość skrzyń na rok następny we wszystkich hurtowniach i sklepach, przydzielonych do Wytwórni, winna odpowiadać pozostałości skrzyń, wykazanej w zestawieniu wzór Nr. 14.

Uwaga 3. Remanent skrzyń Orłowa i Bekkera wyszczególnić według rozmiarów.

Protokół wzór Nr. 10. Obrót materjałów pomocniczych w Wytwórni wykazuje się na podstawie danych księgi wzór Nr. 46/VII.

Uwaga 1. Do protokółu tego sporządza się szczegółowe zestawienie obrotu materjałów, jako załącznik. W zestawieniu tem wyszczególnia się obrót roczny każdego rodzaju materjału. Ogólna wartość materjałów, wyznaczonych w rubryce „wyrozchodowano do produkcji", winna być zgodna z sumą, wykazaną w zestawieniu do r-ku Wydatków.

Uwaga 2. Pozostałość materjałów należy wykazać ilościowo według poszczególnych cen.

Uwaga 3. W protokóle wzór Nr. 10 należy ujawnić również obrót materjałów pomocniczych w państwowych hurtowniach wódek, jednak bez sporządzania specjalnego zestawienia. Pozostałe na 1 kwietnia materjały należy wyszczególnić w końcu protokółu, wykazując nazwę, ilość i wartość pozostałych materjałów w każdej hurtowni. Macierzyste Wytwórnie, po otrzymaniu od hurtowni wykazów z pozostałościami materjałów, przeksięgowują wartość tychże na 1 kwietnia na r-ku „Materjałów pomocniczych", uznając r-k Wydatków, o ile pozostałości te już zostały spisane na Wydatki, w myśl zarządzenia D. P. M. S. z dnia 19.IV 1929 roku L. 3081/VII.

Protokół wzór Nr. 11. W protokóle tym winien być wykazany łączny obrót ruchomości Wytwórni z obrotami ruchomości w hurtowniach i sklepach, przyczem łączny ten obrót powinien ściśle odpowiadać obrotom księgi wzór Nr. 47/VII.

Do protokółu tego sporządza się szczegółowy wykaz ruchomości z podziałem na grupy, a mianowicie:

a) maszyny i narzędzia fabryczne,
b) ruchomości fabryczne,
c) ruchomości biurowe,
d) beczki,
e) samochody,
f) cysterny,
g) urządzenia i artykuły laboratoryjne,

z podsumowaniem oddzielnem każdej grupy.

Uwaga 1. Przedmioty, mające różne ceny, należy wykazać poszczególnie według cen.

Uwaga 2. Przedmioty ruchomości w państowych hurtowniach należy wyszczególnić w załączniku do wykazu Nr. 11, według poszczególnych pomieszczeń: a) gabinet kierownika, b) biuro sprzedaży, c) magazyn gotowych wyrobów i t. d.

Zestawienie wzór Nr. 12. Sporządza się na podstawie danych z ksiąg pomocniczych oddziału rozlewni i magazynu gotowych wyrobów.

Uwaga 1. Punnkt „a" w przychodzie winien być co do ilości litrów zgodny z ilością wyprodukowanych wyrobów monopolowych w rocznych zestawieniach produkcji, przesyłanych do D. P. M. S.

Uwaga 2. W pp. „c" i „d" przychodu należy wykazać zwrócone z hurtowni wyroby monopolowe w dobrym stanie. Zbrakowane wyroby przychodują się do księgi wzór Nr. 42/VII.

Uwaga 3. P. „a" rozchodu winien być w ilości litrów 100% uzgodniony z protokółem wzór Nr. 2 p. „a" rozchodu.

Uwaga 4. Rozchodowa pozycja p. „b" winna być uzgodniona z p. „a" w przychodzie zestawienia wzór Nr. 13.

Uwaga 5. Rozchodowa pozycja p. „e" zawiera transporty wyrobów monopolowych, wysłane z Wytwórni do własnych hurtowni i sklepów w końcu roku sprawozdawczego, a otrzymane przez te ostatnie w roku następnym. Ilość litrów 100% winna być zgodna z właściwą pozycją w zestawieniu wzór Nr. 16.

Zestawienie wzór Nr. 13. Przy sporządzaniu tego zestawienia należy posiłkować się materjałem z ksiąg kontowych wzór Nr. 43 i 112.

Uwaga 1. Punkt „a" przychodu uzgodnia się z p. „b" rozchodu w zestawieniu wzór Nr. 12.

Uwaga 2. Wyroby monopolowe, zaprzychodowane pod p. „e" z rachunku „Transportów w drodze" stanowią ilość wyrobów, spisanych w marcu roku poprzedniego z rachunku „Wódek i spirytusu" w Wytwórni, a otrzymanych przez hurtownie w kwietniu roku sprawozdawczego. Wyroby księgowane w ciągu roku przez r-k „Transportów w drodze" włącza się do p. „a" przychodu.

Uwaga 3. Punkty „d" przychodu i „c" rozchodu winny być zgodne i wypełniają się, gdy tranzlokacja miała miejsce bezpośrednio między hurtownikami, należącemi do tej samej wytwórni macierzystej. Pozostałości wyrobów w hurtowniach i sklepach przydzielonych w okresie sprawozdawczym do innych Wytwórni, należy wykazać w pp. „b" przychodu i rozchodu tegoż zestawienia wzór Nr. 13.

Zestawienie wzór Nr. 14. Sporządza się z księgi pomocniczej do r-ku „Skrzyń w hurtowniach i sklepach" wzór Nr. 45-a.

Uwaga 1. P. „a" przychodu uzgadnia się z p. „c" rozchodu w protokóle wzór Nr. 8, zaś p. „a" rozchodu — z p. „c" przychodu tegoż protokółu.

Uwaga 2. Zaprzychodowane w p. „e" skrzynie z r-ku „Transportów w drodze" stanowią ilość skrzyń, spisaną w końcu roku poprzedniego przez Wytwórnię na ten rachunek, a otrzymaną przez hurtownie własne w roku sprawozdawczym.

Uwaga 3. Ilość skrzyń sprzedanych (p. „c" rozchodu) łącznie z ilością w p. „d" w protokóle wzór Nr. 8 winna odpowiadać ogólnej ilości skrzyń sprzedanych w § 3-b p. 1 zestawienia do r-ku Wydatków.

Uwaga 4. Ilość skrzyń w p. „e" rozchodu winna być uzgodniona z zestawieniem wzór Nr. 16.

Uwaga 5. Pozostałość skrzyń na rok następny winna odpowiadać pozostałości skrzyń w hurtowniach i sklepach, według protokółów wzór Nr. 9.

Uwaga 6. Remanent skrzyń Orłowa i Bekkera wyszczególnić według rozmiarów.

Zestawienie wzór Nr. 16. W zestawieniu tem wsyzczególnia się wyroby monopolowe, spirytus, materjały pomocnicze, ruchomości i skrzynie, wysłane z jednej placówki do drugiej w końcu roku sprawozdawczego i na dzień 1 kwietnia przez placówkę odbierającą nieotrzymane.

Uwaga 1. Przy wyszczególnieniu pozostałych na r-ku „Transportów w drodze" przedmiotów należy wymienić datę, numer faktury i miejsce przeznaczenia. Wyroby monopolowe, skrzynie, lak i butelki oblicza się po cenach nominalnych, zaś ruchomości i materjały pomocnicze według cen nabycia.

Uwaga 2. Ogólna wartość wykazanych w tem zestawieniu przedmiotów winna być ściśle uzgodniona z saldem na 1.IV rachunku „Transportów w drodze".

Uwaga 3. Skrzynie Orłowa i Bekkera wykazać według rozmiarów.

Protokół wzór Nr. 17. Sporządza się oddzielnie dla banków i oddzielnie dla P. K. O. z księgi wzór Nr. 39/VII. Wykazane w tym protokóle obroty winny być uzgodnione z obrotami tej księgi.

Uwagi ogólne:

1) W protokółach rewizji generalnej oraz w zestawieniach rocznych wszelkie pozycje winny posiadać treść ściśle określoną. Zapisy ogólnikowe, jak „spisano", „przeniesiono", „zwrócono", „inne" i t. p. są niedopuszczalne.

2) Storna po stronie przychodowej i rozchodowej winny być zgodne.

Przepisy rachunkowo-kasowe.

151.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 marca 1931 r.

L. D. VII. 131/2/31.

w sprawie uzupełnienia pp. 16 i 17 § 78 przepisów rachunkowo-kasowych.

Do wszystkich władz centralnych, izb skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli uzupełnia postanowienia punktów 16 i 17 § 78 przepisów rachunkowo-kasowych w brzmieniu, ustalonem zarządzeniem Min. Skarbu z dnia 25 kwietnia 1927 r. (Monitor Polski Nr. 115 z r. 1927) przez dodanie nowych ustępów jako ostatnich, a mianowicie:

1) w p. 16 ustępu następującego: „Urzędy I instancji, podległe bezpośrednio władzom centralnym, a nie posiadające prawa asygnowania, przesyłają ponadto przełożonym władzom centralnym rozchodowe dowody rachunkowe, dotyczące rachunków bieżących typu „A", przy spisach wzór 20, sporządzonych według tytułów budżetowych";

2) w p. 17 ustępu następującego: „Rozchodowe dowody - rachunkowe, nadesłane przez urzędy I instancji, podległe bezpośrednio władzom centralnym, a nie mające prawa asygnowania (p. 16), władze centralne traktują jako dowody, usprawiedliwiające wydatki dokonane z zaliczek, przelanych na rachunki bieżące tych urzędów".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodyński*
Podsekretarz Stanu.

Sprawy budżetowe.

152.

USTAWA

z dnia 27 lutego 1931 r.

o Państwowym Funduszu Eksportowym.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 23 z dnia 19/III 1931 r., poz. 135).

153.

USTAWA

z dnia 12 lutego 1931 r.

o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 23 marca 1931 r. Nr. 24 poz. 139).

Pożyczki Państwowe.

154.

USTAWA

z dnia 18 marca 1931 r.

upoważniająca Ministra Skarbu do udzielenia pożyczki Państwowemu Funduszowi Drogowemu.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 27 z dnia 28 marca 1931 r., poz. 169).

Przepisy uposażeniowe.

155.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1931 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1926 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników Pocztowej Kasy Oszczędności.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 27 z dnia 28 marca 1931 r., poz. 184).

156.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1931 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 1928 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 27 z dnia 28 marca 1931 r., poz. 185).

Przepisy emerytalne.

157.

USTAWA

z dnia 18 marca 1931 r.

o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 27 z dnia 28 marca 1931 r., poz. 170).

Skarbowość związków samorządowych.

158.

USTAWA

z dnia 20 marca 1931 r.

o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich.

(Patrz Dz. U. R. P. Nr. 27 z dnia 28 marca 1931 r., poz. 172).

Renty inwalidzkie.

159.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU, MINISTREM SPRAW WEWNĘTRZNYCH I MINISTREM SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 28 lutego 1931 r.

w sprawie inwalidzkich komisyj rewizyjno-lekarskich i inwalidzkich komisyj odwoławczych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 23 marca 1931 r. Nr. 24 poz. 143).

Przepisy likwidacyjne.

160.

UCHWAŁA

Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 20 lutego 1931 r.

W związku z wyrokiem Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 29.V. 1929 r. L. Rej. 200/27 w sprawie likwidacji nieruchomości Łubowo, wykaz L. 1, b. własności Wilhelma Noltinga, Komitet Likwidacyjny postanawia:

Na podstawie § 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r. o wykonaniu ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych (Dz. Ust. Nr. 53, poz. 357) oraz przy uwzględnieniu oceny, nadesłanej przez właściciela nieruchomości, zawiadomić spadkobierców Wilhelma Noltinga, jako b. właścicieli nieruchomości Łubowo, wykaz L. 1, w powiecie gnieźnieńskim, że szacunek tejże nieruchomości, sporządzony przez rzeczoznawców Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu, a opiewający na sumę

76.575 zł., słownie siedemdziesiąt sześć tysięcy pięćset siedemdziesiąt pięć złotych oraz akta szacunkowe wyłożone są do wglądu dla właściciela likwidowanej nieruchomości w czasokresie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w biurze Komisarjatu do spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 22, IV piętro, pokój 104.

W tymże terminie przysługuje właścicielowi prawo przedstawienia Komitetowi Likwidacyjnemu w Poznaniu swych uwag w przedmiocie oceny. Po złożeniu tychże uwag, lub upływie wyznaczonego terminu nastąpi ostateczne określenie wartości likwidowanej nieruchomości przez Komitet Likwidacyjny w Poznaniu.

Przewodniczący
Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu:
(—) *Dr. Kaczmarczyk.*

(„Monitor Polski" z dnia 17 marca 1931 r. Nr. 62, poz. 99).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

161.

Ruch służbowy w Ministerstwie Skarbu

w miesiącu lutym 1931 r.

Przeniesieni:

Zastępca Dyrektora Państwowego Monopolu Spirytusowego w V st. sł. **Inż. Piotr Buttowt-Andrzejkowicz** — do Ministerstwa Skarbu i mianowany Inspektorem Ministerjalnym w V st. sł.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Inspektor Ministerjalny w VI st. sł. **Hilary Świtalski** — z dniem 28 lutego 1931 r.

162.

SPROSTOWANIA.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 5 z dn. 20.II. 1931 r. poz. 78, str. 77, kolumna druga, punkt 19 od góry wydrukowano: „Przeniesieni w stan spoczynku" — winno być: „Przeniesieni w stan nieczynny"; str. 80, kolumna pierwsza, punkt 21 od góry wydrukowano: „Kontroler w VIII st. sł. Huczyński Władysław z I Urzędu Sk. Pod. i Opł Sk. w Drohobyczu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r." i „Kontroler w VIII st. sł. Wolański Jarosław z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kolbuszowej w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r." winno być: „Kontroler w VIII st. sł. Huczyński Władysław z I Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Drohobyczu do Kasy Skarbowej w Drohobyczu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r." i „Kontroler w VIII st. sł. Wolański Jarosław z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kolbuszowej do Kasy Skarbowej w Kolbuszowej w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r."; punkt 24 od dołu wydrukowano: „Kontroler w VIII st. sł. Aleksandrowicz Władysław z IV Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. we Lwowie, w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r." winno być: „Kontroler w VIII st. sł. Aleksandrowicz Władysław z IV Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. we Lwowie do II Kasy Skarbowej we Lwowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r."; kolumna druga, punkt 9 od góry wydrukowano: „Kontroler w V st. sł. Słuszkiewicz Roman z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Sanoku do Kasy Skarbowej w Sanoku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r." winno być: „Kontroler w VIII st. sł. Słuszkiewicz Roman z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Sanoku do Kasy Skarbowej w Sanoku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r." i str. 86, kolumna pierwsza punkt 2 od dołu wydrukowano: „Prowiz. sekwestrator podatkowy w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Słupcy Zieliński Jan— sekwestratorem podatkowym w XI st. sł. z dn. 29.XII. 1930 r." winno być: „Prowiz. sekwestrator podatkowy w XII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Słupcy Zieliński Jan — sekwestratorem podatkowym w XI st. sł. z dn. 29.XII. 1930 r.".

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 6 z dn. 28.II. 1931 r. poz. 85, str. 99, kolumna druga, punkt 23 od góry wydrukowano: „Asystent rachunkowy w X st. sł. Fijoł Tadeusz z okręgu Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 12.IX. 1930 r." winno być: „Asystent rachunkowy w X st. sł. Fijoł Tadeusz z okręgu Izby Skarbowej w Krakowie do Wydziału III Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 12.IX. 1930 r."; str. 100, kolumna pierwsza, punkt 19 od góry wydrukowano: „Kancelista w IX st. sł. Bombicki Stefan z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kępnie do II Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bydgoszczy w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 23.X. 1930 r." winno być: „Kancelista w XI st. sł. Bombicki Stefan z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kępnie do II Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bydgoszczy w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 23.X. 1930 r."; str. 107, kolumna pierwsza, punkt 9 od dołu wydrukowano: „Adjunkt kancelaryjny w VI st. sł. Sułkowski Edmund z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Sierpcu do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kutnie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.XII. 1930 r." i „Rejestrator w IX st. sł. Dobke Bronisław z Ministerstwa Skarbu do Wydziału I Izby i mianowany naczelnikiem kancelarji w dotychczasowym st. sł. z dn. 9.X. 1930 r." winno być: „Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. Sułkowski Edmund z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Sierpcu do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kutnie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.XII. 1930 r." i „Rejestrator w IX st. sł. Bobke Bronisław z Ministerstwa Skarbu do Wydziału I Izby i mianowany naczelnikiem kancelarji w dotychczasowym st. sł. z dn. 9.X. 1930 r.".

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 7 z dn. 10.III. 1931 r. poz. 108, str. 122, ko-

lumna pierwsza, punkt 26 od dołu wydrukowano: „Naczelnik Wydziału Skarbowego w V st. sł. w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim Wydział Skarbowy w Katowicach Kankofer Antoni — naczelnikiem Wydziału Skarbowego w VI st. sł. z dn. 20.IX. 1930 r." winno być: „Naczelnik Wydziału Skarbowego w V st. sł. w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim Wydział Skarbowy w Katowicach Kankofer Antoni naczelnikiem Wydziału Skarbowego w IV st. sł. z dn. 20.IX. 1930 r."; str. 124, kolumna druga, punkt 10 od dołu wydrukowano: „Poborca celny w X st. sł. Podolka Mieczysław z Urzędu Celnego w Zaleszczykach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r." winno być: „Poborca Celny w X st. sł. Podolka Mieczysław z Urzędu Celnego w Kutach do Urzędu Celnego w Zaleszczykach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r." i str. 128, kolumna pierwsza, punkt 11 od góry wydrukowano: „Rewident celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Bydgoszczy Kmiećkowski Władysław z dn. 15.X. 1930 r." winno być: „Rewident celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Bydgoszczy Kmiećkowiak Władysław z dn. 15.X. 1930 r." — co niniejszym prostuje się.

Wiadomości nieurzędowe.

Wyjaśnienie w sprawie poboru 10%-owego dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych.

W wykonaniu art. 2 ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. (Dz U. R. P. Nr. 16 poz. 82), zostało ogłoszone w Nr. 23, Dz. U. R. P. z roku 1931 rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1931 r. w sprawie poboru 10%-owego dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych. Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę zainteresowanych, że na podstawie powyższego rozporządzenia będzie pobierany, począwszy od dnia 1 kwietnia 1931 r. 10%-owy dodatek — odmiennie od przepisów obowiązującego obecnie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 kwietnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 251,) którego moc obowiązująca wygasa z dniem 31 marca 1931 r. — również przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58 poz. 411). Od wszelkich zatem podlegających opodatkowaniu dochodów z uposażeń służbowcyh, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych w ciągu marca 1931 r., winien być przypadający podatek wpłacony na rachunek właściwej kasy skarbowej jeszcze w marcu, w przeciwnym bowiem razie, t. j. w razie wpłacenia go po upływie tego miesiąca, od wszelkich wpłat z tytułu tego podatku będzie pobrany 10%-owy dodatek. Okoliczność, za jaki czas przypada wypłacane wynagrodzenie, jest dla poboru omawianego dodatku bez znaczenia, a jedynie miarodajnym jest dzień faktycznej wpłaty przypadającego od tego wynagrodzenia podatku do właściwej kasy skarbowej.

Ostrzeżenie przed rzekomymi kontrolerami Urzędu Pożyczek Państwowych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu (Urzędu Pożyczek Państwowych), że do mieszkań prywatnych zgłaszają się jacyś osobnicy, którzy przedstawiają się jako kontrolerzy Urzędu Pożyczek Państwowych i żądają okazania im obligacyj pożyczek państwowych.

Ministerstwo Skarbu (Urząd Pożyczek Państwowych) stwierdza, iż żadnych kontrolerów poza obręb Urzędu Pożyczek Państwowych nie wysyłało i nikogo nie upoważniło do kontrolowania obligacyj pożyczek państwowych, będących w posiadaniu osób prywatnych.

W razie zgłoszenia się takiego rzekomego kontrolera, należy go oddać w ręce władz bezpieczeństwa.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu komunikuje: W dniu 2-im marca r. b. przed losowaniem premji 4% - ej Premjowej Pożyczki Dolarowej okazał się brak pewnej ilości kartek z numerami dolarówek. Brak tych numerów został przed wrzuceniem zwitków do koła uzupełniony. Na skutek zarządzonego dochodzenia Wyższa Komisja Dyscyplinarna przy Ministerstwie Skarbu, po zbadaniu całokształtu sprawy, orzekła nałożenie następujących kar: Jan Fliegel, kierownik Oddziału Urzędu Pożyczek Państwowych, został wydalony ze służby państwowej z utratą wszystkich praw związanych z piastowaniem urzędu; Bolesław Kamiński, kierownik Biura Druków Ministerstwa Skarbu — obniżenie stopnia służbowego z VII na VIII z pozbawieniem możności awansu w przeciągu jednego roku; dr. Michał Bielak, kierownik Urzędu Pożyczek Państwowych, otrzymał karę nagany, 4-ty urzędnik (który nie podlega ustawie o postępowaniu dyscyplinarnem, jako kontraktowy) został ukarany w drodze administracyjnej przez zawiązanie z nim nowej umowy służbowej, obniżającej pobierane dotychczas uposażenie.

(„Monitor Polski" z dnia 21 marca 1931 r. Nr. 66).

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) podaje do wiadomości, że Międzynarodowe Towarzystwa Akcyjne Ubezpieczeń od wypadków w Wiedniu, Jeneralna Ajencja we Lwowie, ul. 3-go Maja 12, działające na obszarze b. zaboru austrjackiego, zrezygnowało z dalszej działalności w Polsce. Osoby mające do Towarzystwa pretensje z tytułu umowy ubezpieczenia, winny zawiadomić o tem Ministerstwo do dnia 1 czerwca 1931 r.

(„Monitor Polski" z dnia 25 marca 1931 r. Nr. 69).